

Snookeren op de zeebodem

Koen Verschoore

Collega 'strandgapers' kennen ongetwijfeld de periodieke afzettingen van klein materiaal langs de rand van een kel of een mui. Meestal zijn die plekjes gekenmerkt door een afzetting van wat organisch materiaal met een witte schijn, te wijten aan de vele brokstukken van stekelhuidigen en spicula van sponzen. Voor wie zich wil verdiepen in microgastropoden en fossielen zijn dit soms beloftevolle vindplaatsen. Op 13, 20 en 27 september 2006 nam ik ter hoogte van het vissersdorp in De Panne telkens drie stalen ter grootte van een halfliterdiepvrieszakje mee voor verder onderzoek. Groot was mijn verbazing toen ik onder de bino minuscule bolletjes ontdekte van verschillende kleuren en grootte (zie foto 1). Ook de materie waaruit ze bestonden was duidelijk verschillend: de meeste waren overduidelijk harsen, enkele van houtskool maar van de rest kon ik niks opmaken. Er zijn er blauwe, zwarte, oranje, bruine, rode, witte en roze bij maar geen groene. Deze bolletjes van vaak maar 0.01 mm groot komen wel vaker voor in het horentjesgruis maar zoveel in zo weinig stalen had ik er maar zelden gehad. Toeval of niet: er was ook veel klein rondhout aangespoeld en dit is ook meestal gecorreleerd aan het voorkomen van harsen die ongeveer dezelfde massadichtheid hebben (ook waargenomen door F. Kerckhof). Interessante noot: minuscule harsbolletjes heb ik ook per toeval meegenomen in een weinig gruis dat verzameld werd in Sontana (Noordatlantische kust van Spanje) en La Baule in Bretagne (juli 1996).

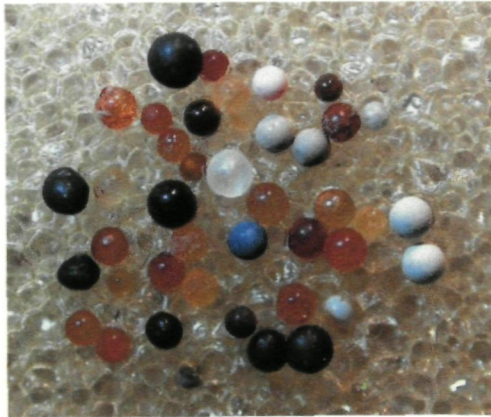

Foto 1: totaal gefotografeerde oppervlak = 10mm